

THE HEDGEHOG

Ч.: 12 (27)

МЮНХЕН, 1. липня 1948

Рік: III

...ТОЙ МУРУЄ, ТОЙ РУЙНУЄ...

Дружня співпраця альянтів при відбудові Європи

— Франк пише, що з великої любови ладен мене з'їсти. Вірю, що він прийде без харчової картки...

СОНЕТ ОПІРЧЕННЯ

Тобі одній ношу коханням серце повне,
Як над потоком, де ніхто з чужих не йде,
До сонця грієш грішне тіло молоде,
І в серці дусиш щось неказано гріховне...

З усіх доріг до тебе сум мене веде,
І спокій роздира щось дике і невловне,
І чую, як жеврить багаття мрій любовне,
Як мучить щось, мов суд, безжалне і тверде...

Так, непрохідний шлях ми вибрали собі,
І не подібні вкрай зробились ми до себе,
І все, що вже пройшло, пів феніґа не варте.

Бо навіть ось тепер, як я лишив обід,
І, наче у свій світ, дивлюсь в думках на тебе —
Ти дивишся в свій світ — у... лебенсміттелькарте...

АРСЕНІЙ СМУТОК

ІЗ ЗАПИСОК КИРПАТОГО МЕФІСТОФЕЛЯ

Колись люди представляли собі сонце на подобу людини, сьогодні подоба людини каже представляти себе сонцем.

✕

Колись правда випускала поневолених людей з темноти і кайданів, сьогодні темнота й кайдани випускають для поневолених людей „Правду”.

✕

Колись люди фальшували до непізнання гроші, сьогодні гроші фальшують до непізнання людей.

✕

Колись людина була життям партії, сьогодні партія є життям людини.

Чи Мертве море колись воскресне?
Чому п'яного не називають п'яністом?
Яким ключем замикають білянси?
Чи пара має пару, чи живе у безженстві?
Чи перський шах дістає колись мата?
Чи ракети виробляють з раків?
Чи вбогі духом дістають допомогу в СХС?
Чи дощ, якщо не падає, стоїть, чи лежить?
Чи маршал Мудрий буде мудрим Маршалом?
Чи слово пес походить від слова песиміст, чи навпаки?
Скільки кілограмів має тяжкий твір?
Чи буває девалюація дурнів?
Чи зводниця суха, чи мокра?
Чи волос в годиннику сивіє?

ПОЯСНЕННЯ ЧУЖОМОВНИХ СЛІВ

Аберація — аби рація
Авантюрист — Іван турист
Автограф — граф, що їздить автом
Аспірант — продавець аспірини
Амортизація — любовні пригоди
Варіант — божевільний
Гороскоп — той, що копає гору
Канонік — артилерист
Кулінарія — наука про кулі
Піротехніка — техніка дертя піря
Спіритуаліст — той, що п'є спирт
Синхронізація — виховування сина на хруня
Жрець — той, що жере

РАЦІЯ

Принцесу Анну Бурбон-Парма, що недавно звінчалася в Греції з румунським екскоролем Михайлом, запитали після шлюбу про мотиви її останнього кроку.

— Волю, — сказала вона, — володаря без права і держави, як державу без права і володаря.

ПІСЛЯ ПІДПИСАННЯ КОНСТИТУЦІЇ В ЧСР

— Або сиди, сину, на моїх колінах, або посаджу тебе деінде!...

ПЕВНЕ

Пусто в місті і трамваї,
І порожньо в кіні...
Згасив Сталін аліянтам
Світло у Берліні.
Але знають аліянти,
Що червоні кмітять —
І як вмить не буде ясно,
То шта би засвітять.

ПЕРЕМОЖНЄ

По остзоні ходять мари,
По вестзоні марки...
Соколовський гризе серце,
А Клей хліб і скварки...
Та у спорах найгостріших
Все буває рада,
І тут правда переможе,
Хоч кругом бльок-ада...

СИТУАЦІЯ

Раз комедія, раз драма,
Раз знов сніговія...
За заслоною вже дзвонять,
Що почнеться дія...
І я думаю, що воля
Зажеврить над світом,
Проти гнегу не то Ми є,
Але навіть Ті то.

граф О. МАН

✕

РИМИ ПРО ЗРИМЕ

ПО ЧИТАННІ П'ЕСИ „ГЕНЕРАЛ”

Плаский і сірий дотеп, мов та
тундра;

Найнеправдоподібніших форту
гра;

Лунає раз-у-раз: „Ну, й цирк!”,
„Полундра!”

І додає читач: „Макулятундра!”

РОКСОЛЯНА ЧЕРЛЕНІВНА

ДВА СОНЦЯ

Леся Косач, Косач Юрій...

Та в серцях, а той у мури.

Хоч він їй фаміліант,

Ділить їх лишень талант.

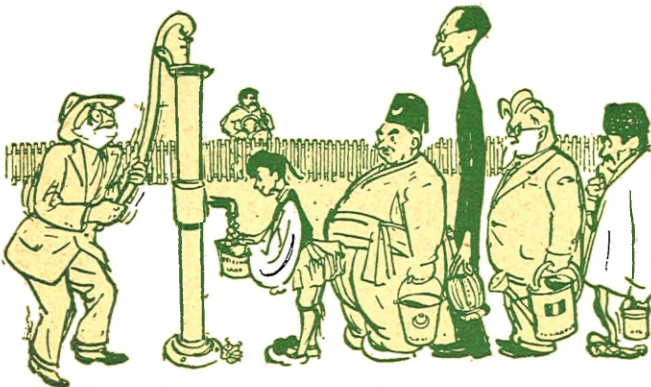
Та лишила творів квіти,

А по тім остануть... діти.

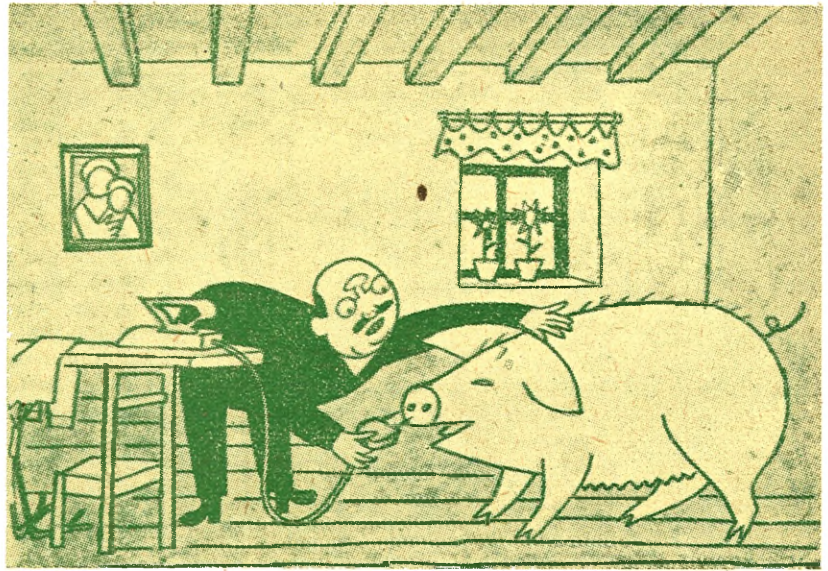
Д. БОБИН

З ШВАЙЦАРСЬКИХ КАРИКАТУР

(Die Weltwoche, Zürich)

Доларова помпа Трумена

В погоні за контактом...

ЩИКАВКА

Після вбивства генерала Сверчевського почали червоні російсько-польські військові з'єднання запекло атакувати становища бійців УПА.

Починаються запеклі бої й постає справжнє пекло вогню і заліза. Один з бійців має ще зранку щикавку.

— Друже! — звертається він, сміючись, до друга бійця, — чи не міг би ти зараз мене хоч трохи налякати, щоб я вкінці позбувся щикавки?

ЗВІДКИ

— Знаєш, Гріша, — каже в Берліні червоноармієць до свого товариша по зброї, що котрогось дня спакуємо атомбомби в валізи і вио на Америку і Англію...

— Це легко сказати спакуємо! — каже мелянхолійно Ванька, — але звідки візьмемо, Гріша, валізи?

РОЗМОВА

Один американський журналіст, відвідуючи в Україні колгоспи, запитав нишком селян:

— Скажіть, будь ласка, чим це пояснити, що з сателітних держав стільки щоденно людей втікає на Захід, а з України ніхто?

— Це незвичайно ясно! — кажуть селяни, — бо не маємо сили втікати. Як сателіти перебувають, як ми, тридцять років під совєтською властю, то теж не матимуть сили рухати ногами...

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ПРИ СКРИНІНГОВІЙ КОМІСІЇ

— Прошу подати вашу докладну адресу вперед 12 літ.

— Та мені щойно тринадцятий рік. Мене викликали помилково.

— Все одно! Подайте вашу докладну адресу вперед 12 літ!

ГОРОБЦІ

По гілці горобці цвірінькали й скакали,
І на важке життя словами нарікали.
Словами нарікали, як жити довелось,
Що скрізь пусті серця і скрізь пусте колосся...
Та, щоб добитись прав і все ж дійти до сонця,
Опудала собі взяли за оборонця,
А що він був без сили, то врадили лелеки,
Щоб Радою його всі кликали Безпеки.

ЕФРЕМ

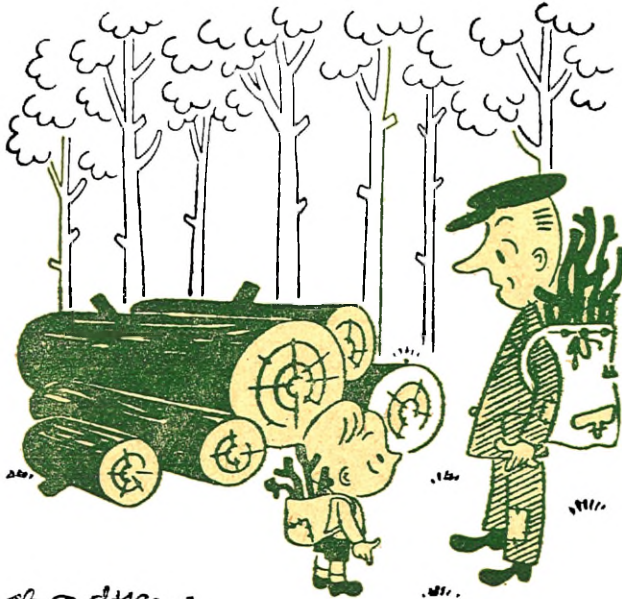
НА ІСПИТІ

На іспиті з права спитав професор студента: Скажіть мені, пане Коклюш, якщо ви є заручені і я утримую зв'язки з вашою нареченою, що тоді заходить?

— Подружнтя зрада, пане професоре!

— Як це так? Ви ж, прецінь, неодружені! — каже професор.

— Я ні, але ви, пане професоре!

Fradekew

— Тату! Чи це зрізане дерево назиму?
— Ні, сину! На конференційні столи!...

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

Сьогоднішнє число „Комаря” по-девалюаційне, цебто на перший погляд краще, а далі таке ж саме, як було дотепер...

Переведена грошова реформа в Німеччині, вдаряючи по всій українській пресі на скитальщині, немилосердно вдарила і по „Комарі”, який з горя хотів в останній хвилині поповнити самогубство і потонути в чорних хвилях редакційного каламаря.

Але стався випадок, який його врятував від наглої і несподіваної смерті і примусив жити.

Другого дня після уневажнення старої марки почали передплатники присилати нові марки, а довжники старі довги. Комар розплющив очі, віддихнув і повторив за одним графоманом: **Хочу жити!**

І, очевидно, ожив... Ожив, щоб даліше безпощадно жалити народніх трутнів і наші національно-органічні помилки.

Отак вибравши життя і примінившись до загальної зміни, змінили ми сьогодні папір (о небо краций від дотеперішнього!), частково змінили карикатури (чи вони кращі — скажуть Читачі!), навіть змінили і ціну числа... (Редактора, на нещастя, не вдалось змінити, бо головою вріс в долівку!).

Покищо „Нашої Думки” в „Комарі” не буде, але „Комар” і далі матиме нашу думку в оцінці прояв нашого незорганізованого життя й зорганізованої отаманщини.

Починаючи наново життя, ми нічого Вам, Дорогі і Симпатичні Читачі, не обіцяємо, бо всі обіцянки впродовж історії глибоко нас розчарували і робили нас оптимістичними песимістами. Одне тільки можемо з почуттям відповідальности заявити, що вміру крацання нашого загального положення, старатисьмо покращувати і наш журнал.

При зміні гроша ми лишились без жадних фінансових засобів, але ми не лишились без наших Читачів, Симпатиків, Прихильників і... довжників. Вони всі з нами і ми з ними.

Сміх — це здоров'я, а здоров'я — життя.

Якщо Ваше життя не варте ціни числа „Комаря”, поверніть це число на нашу адресу.

ВИДАВНИЦТВО

ТАБОРОВІ ДЕМОКРАТИ

Була видача хліба і я стояв у черзі
І слухав, як звичайно, спліток пахучі верзії.
Що Командант табору не має що курити,
Що Таборова Рада забула говорити,
Що в неї у таборі молочні дві корові
Та п'ють з них підметання лиш хворі докторові,
А з інших — пан Секретар від Ради і порядку
Теж „черпає” корову до власного горнятка.
Найгірше, що в таборі моральність підупала,
Бо знову з магазину зерниста зникла кава.
Хто в таборі вкрав каву шукають в блуднім колі
Панове комісарі з найвищої контролі.
Говорять, що ця кава була аж з Іваделюпи
І що для нас, діпстів, була вона до зупи.
Хоч знов в четвертім бльоці казати мав Зозуля,
Що каву заміняла Управа на цибулю.

Тому пиши пропало, хай все пливе без зміни
До власної кишені, для неньки України.
Бо грунт, що буде „война”, бо чути стріли в лісі,
І вже прийшла олива до машинобих газеті.
І хоч не було згадки про це ще у газеті,
Однак про це сказали мені уста вже треті.
А винен всьому кухар, що мав військові нерви,
Оливу вляв до соку й зробив вночі маневри.
Були у нас партійні, коли було що брати,
Тепер у нас в таборі самі лиш демократи.
Найбільшим демократом, підніжком від печатки
Є той, що накладає в таборі всі податки.
З театру та забави, з харчових карт і авта.
Сьогодні пчихнеш вранці, платиш податки завтра.
А всі, що до табору з чужого йдуть „бецирку”
Білет купити мусять за марку, як до цирку.
Один лиш суд тримає ті справи у секреті,
Хоч в ньому урядує один лише секретар.
А інші сплітничать, язиків гострять коси
І ждуть нетерпеливо на приділ папіросів.
Взими були в нас свині — здорові, як вікінги,
Та зїли їх підніжки управи і скринінги.
Управа, як управа, була би і хосенна,
Та що ж, як нею править не „Олесь”, тільки Сцена.

ЖДАН

НА СТАНЦІ

— Товаришу начальнику! — звертається на берлінському дворці англійський дипломат до начальника станції. — Чи потяг на Київ уже від'їхав?

— Так! — відповідає начальник. Потяг тепер відходить скоріше, скоріше йшов пізніше, а пізніше піде напевно скоріше.

ПРИКМЕТИ

Під час перебування Стессена в Москві розговорився він із Сталіном про особливі прикмети американського й московського народів.

— Ви знаєте, генераліссимусе, — каже Стессен, — що американці дуже далекозорий народ. У нас дехто з дипломатів уміє передбачити навіть початок чужої смерті...

— Це ще нічого початок! — каже зневажливо Сталін. — У мене кожен громадянин уміє передбачити навіть кінець свого власного життя...

У ПРАЗІ

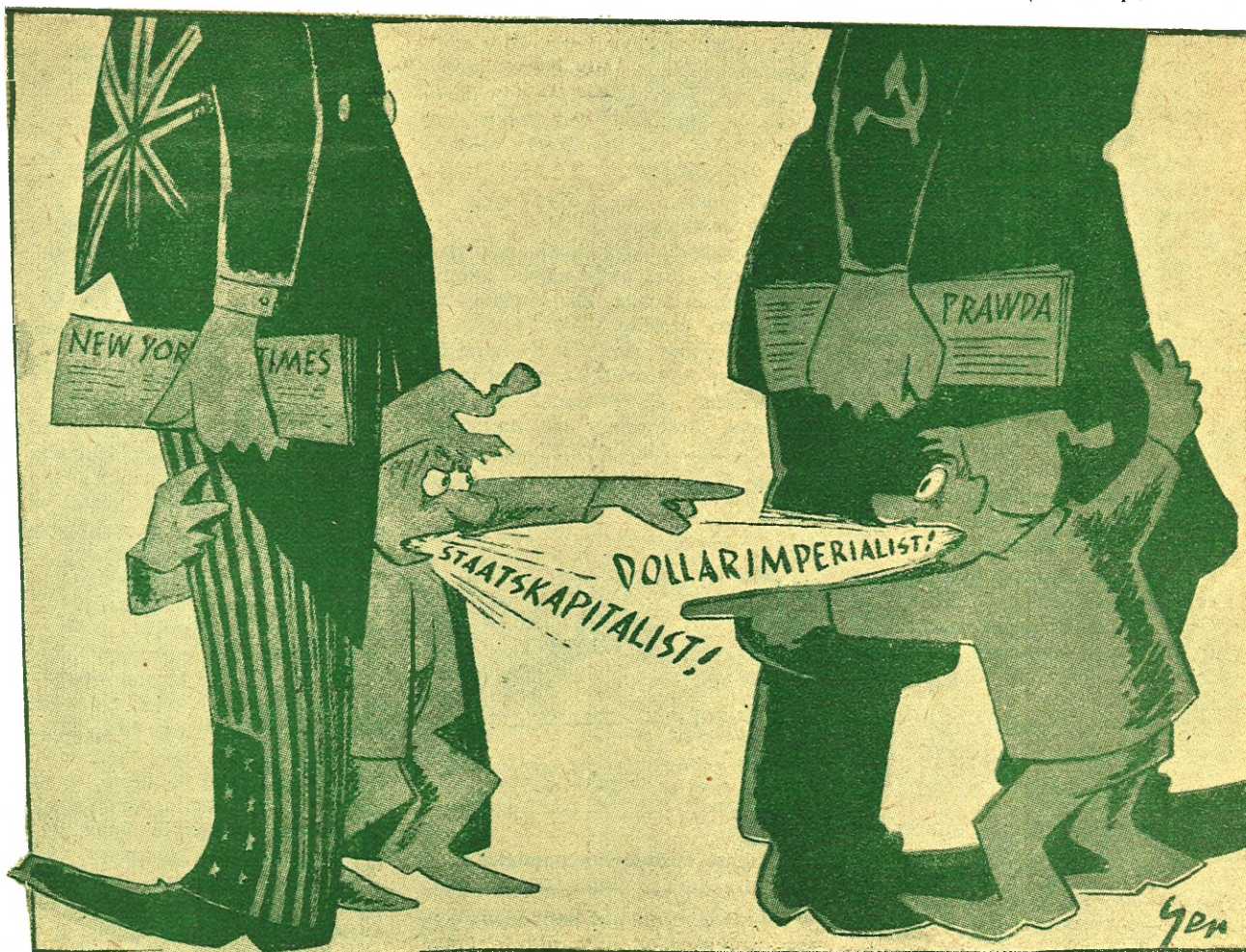
— Ви чули, пане Попіваль, що в найновіших виборах у ЧСР президент Бенеш не голосував?

— Немає в цьому нічого дивного! Видно зрозумів, що й так у Празі з його голосом ніхто не числиться.

КАЛЬКУЛЯЦІЯ

— Ви читали, що Сталін рішив подарувати фінцям цілу половину воєнних довгів?

— Читав. Але за другу половину напевно рішить забрати цілу Фінляндію.

Як виглядає згода між німцями поділеної Німеччини

ДЕ ЖИВЕ ВОЖДЬ

Зустрів Грицько свого знайомого і почав скаржитись: Знаєш, друже, мене не прийняли до партії...

— Чому?

— Запитали, де після своєї смерті живе Ленін.

— Ну?

— І я не міг відповісти!

— Дурень! — сказав знайомий. Та кожний советський громадянин знає, що він живе в серцях нашого народу

Тепер Грицько вирішив поступити в партію і пішов вдруге на комісію. Але тепер його спитали не про Леніна, а де живе товариш Сталін.

І Грицько, зрозуміло, не міг відповісти.

— Та й дурень ти! — сказав йому знайомий. Коли Ленін живе в серцях народу, то Сталін в народних печінках.

КУЛЬТУРНИЙ НАРОД

— Чому в Україні не продають „Голод” Кнута Гамсуна? — запитав норвезький дипломат совет-

ського полпреда в ОН.

— Бо в Україні його задармо здавна всі мають...

ДОГАДАВСЯ

Вулицею Києва йде вбого вдянений чоловік і, ні до кого не звертаючись, викрикує: Кровопивця! Кат!...

Раптом до нього підходить агент НКВД і говорить:

— Ви заарештовані! Слідуйте за мною!

— Але ж за що?

— Ще й питаєш? За образу товариша Сталіна!

— Але я навіть не згадував його імені...

— Довольно! Ми знаємо краще, чим ви!

ПИТАННЯ

Що встрілило Громикові до голови, що він резигнує зі свого до-теперішнього посту?

— Наразі ще йому ніщо не встріло. Доперва як приїде до Москви, то йому напевно НКВД встрілить в потилицю...

МЕДОВИЙ МІСЯЦЬ

— Слухай, серце, як довго буде тривати наш медовий місяць?

— Доки ти не зажадаєш грошей.

З ПОЛЬСЬКОГО ГУМОРУ

— Дивно, що ти впродовж свого 5-літнього подружнього життя зберіг ще такі великі роги...

Гірше стає, прошу панства!... Чимраз гірше стає на цьому білому світі. Знижують плян Маршала, знижують кальорії, знижують пенсії, жінки занижують плечима, брак плечей знижує мужчин, і так далі, і так далі... На додаток до цього всього — ще прищов тиф і девалюація...

Пишуть німецькі газети, що у відпустівій місцевості Альтеттінг — лежить на тиф маса народу. Деякі з них, очевидно мудріші, зневірившись у будь-яку зміну, взагалі вже перенеслися без афідавітів на той світ, а деякі лежать і тільки ждуть хоч на... зміну грошової реформи. І діждались...

Я особисто є тієї думки, що після грошової реформи в Німеччині лежатиме на лопатках значно більше, як в Альтеттінгу.

Перед девалюацією зустрінув я директора Риловича. Біжить, як казав небіщик Будзиновський, сарака, — весь червоний, як буряк і сопе... Сопе, як ковальський міх...

— Здоров'я, директорцю! О, ще як на Великдень... Правда?

— Ой, пане Гудз, облиште! Рягуйте мене від смерти!

— Що з вами, пане директоре? Невже і ви маєте тиф?

— Йдіть до ясної холери з вашим тифом! Це ще сто разів гірше, як тиф. Ви розумієте?

— Ні! — кажу. Нічого не розумію!... В чім справа?

— Ви труп, пане редакторе! Бігме ви труп. Ви не живете фібрами своєї душі атмосферою громадського життя!... Ви відірвані від пульсу життя!...

— Про що взагалі йдеться? Кажіть, бо трамвай надходить!

Директор глянув на мене своїми червоनावими, опухлими очима, зловив мене за плече і благально шепнув:

— Ви не знаєте, випадково, адреси...

— Лікаря, чи пожежної сторожі?...

— Ні! Адреси, де можна б купити м'які, тверді і взагалі щось таке, чого ні міль не їсть, ні, як говориться в Святому Письмі, вогонь не спалить і вода не забере... Завтра ж девалюація. Побачите, що завтра девалюація!... Потерпаю, що готов пропасти український національний гріш!...

А гроша наші народні батьки таки споро „нашпарували“. Бо хто знає, як доведеться жити за океаном...

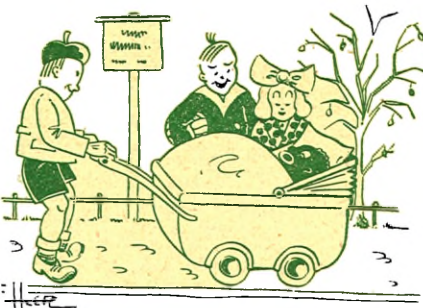
Одна наша непомітна мюнхенська інституція зекономила з добровільної жєбранини пів мільйончика і тепер в голову заходить, що з тим фантом робити. Рішено в

останній хвилині вислати його „дурх айльбоген“ до ЦПУЕ. Якщо в ЦПУЕ пропаде — це буде ще один незбитий доказ постійної бездіяльності ЦПУЕ і свідомого марнування фондів народньої жертвенности. Тоді народ ще раз побачить, де „народні шкідники“, що змарнували пів мільйона німецьких райхсмарок.

Відчуваю, що всюди чути тифозну атмосферу...

У трамваї відсуваюсь від грубої німки, що виблискує жидівським брилянтом, взагрубшки ліщинового горіха, — бо, ану, має тиф і він перенесеться на мене і я не зможу назавтра написати цього фейлетона. Відсуваюсь від кондуктора, білетаря, від панночки

КРАХ РАСИЗМУ В НІМЕЧЧИНІ

Мирне співжиття народів...

з чорною, обгорілою мабуть від сонця! дитиною, бо, ану, тиф... І щоб ще більше відсепаруватись від того тифозного оточення, витягаю „Українську Трибуну“ і з полегшою на душі починаю читати. Все ж друковане слово, то не то, що вимовлене спеченими гарячкою устами! Читаю декларацію Угавери і статтю Павла Зайцева.

— Боже, Єгово, о майн Гот! — крикнув я на весь трамвай. Тиф, панове й пані! Тиф у пресі! Рягуйте мене від смерти! Полі... Полі...

Якийсь добродій почав накроплювати мене якимсь сирупом, чи іншою марою, і я ледве живий виволік ноги з трамваю.

— От, прокляті роки! Що то в тій Німеччині за алкоголь, що не спроможний убити в Павла Зайцева бактерій сучасного тифу. Ті з Угавери, то вже здавна хворі, але шкода професора, бо ледве чи колись якийсь українець, а до того ще й визначний шевченкознавець, буде вміти так блискуче навчати поляків „о пенкносьці літератури російскей“.

Але, може, старик перебуде той тиф і виздоровіє... От, Олесь Бабій у 1919 р. лежав безпам'ятно хворий на тиф в Одесі і виздоровів. Має, щоправда температуру до нині, але тільки до молодичь, од-

наче добре почувается і животіє до нині... Може й тут лихо добром скінчиться...

*

У хаті жінка морочить мені голову, щоб півгодини мити в кип'ятку руки, бо тиф...

— Хто знає, — каже, — яких ти дотикаєшся брудів, а тиф, як любов.

Приходить тоді, коли є найменше підстав його сподіватись. Мий руки, старий, — каже, — мий!

І я мию, дорогі читачі, руки, бо жінки все мають рацію. Навіть тоді, коли не мають рації, то все мають повну рацію...

Але тепер, обговорюючи тиф, скажіть мені, будь ласка, чому дехто з наших політиків, що стільки разів дотикається брудів, не дістає тифу? Чому якраз я маю його дістати? Я — щирий автокефальний українець, що цілу Великодню Ніч пересидів на Дахауерштрассе у церкві і брав активну участь на Свяченім у Апостольській Візитатурі.

Чому не дістане тифу Хруцов? Чому не дістане Каганович? Чей же вони мусять мати брудні не лише руки, але ціле тіло й душу.

Чому не дістане тифу Сталін? Він же ж такий брудний, як ніхто другий у світі. Скільки то він найбрудніших кавалків брав у свої руки і ніколи не заразився тифом?

Прошу відповісти мені! Чому навіть у тифусі мусять бути винятки? Чому один хворіє, а другого й сокира не береться?

Але яка б ваша відповідь не була — моя жінка має рацію. Тиф, як любов — приходить тоді, коли є найменше підстав його сподіватись...

Ми, думаю, маємо всі підстави його сподіватись, а Сталін таки ні.

І ми його переборемо. Бенеш уже з нього вилікувався, а наших монопартійних бенешів вилікує час. („Час“ теж поволі приходить до здоров'я!)

І я думаю, що їх вилікує час. А як ні, то їх виміняємо при девалюації ситуації по курсі виміни гроша. Один до двадцять, чи один до сто, чи один до двісті...

Но, но, побачите! Певно виміняємо на щось вартісніше, на щось, що буде мотти курсувати...

Іван Гудз

ПІСЛЯ ДЕВАЛЮАЦІЇ

— Почастуйте мене честерфілдом.

— Я відзвичаївся.

— Що, від курення?

— Ні, від чагування власними цигарками.

✕

ВОНА І ВІН

— Всі мужчини ідіоти!

— Ну, не всі ж поженилися...

✕

The Right Thing for Him

He: "I do not know what is the matter with me lately. I am always as hungry as a wolf, I can eat like a horse, I can drink like a fish, and very often I feel as tired as a dog. I think I must see a doctor."

Friend: "Then you do not want a doctor, but a vet, you know."

Words:

right	(райт)	— правильний, відповідний
thing	(тсинг)	— річ
for him	(фоа гим)	— для нього
know	(ноу)	— знати
I do not know	(ай ду нот ноу)	— я не знаю
with me	(уидз)	— зі мною
lately	(льейтли)	— останньо
I am	(ай ем)	— я є
always	(оалуейз)	— завжди
as... as	(ез)	— так... як
hungry	(гангри)	— голодний
a wolf	(уульф)	— вовк
I can	(ай кен)	— я можу
like	(лайк)	— подібно, як
a horse	(гоас)	— кінь
drink	(дринк)	— пити
very often	(вері офн)	— дуже часто
I feel	(ай філь)	— я почувуюся
tired	(тайбад)	— втомлений
a dog	(дог)	— пес
see	(сі)	— бачити
friend	(френд)	— приятель
you want	(ю уонт)	— ви хочете, потребуєте
you do not want	(ю ду нот уонт)	— ви не потребуєте
a vet	(вет)	— ветеринар

The Example

Teacher — "You all know the proverb: 'All that glitters is not gold.' Now give me an example."

One boy — "Your trousers, sir."

Words:

example	(еґзАмпль)	— приклад
teacher	(тічѐа)	— учитель
all	(оал)	— весь; усе; усі
proverb	(провѐаб)	— прислів'язя
that	(дзет)	— тамтой; який; що
glitter	(ґлиттѐа)	— блискіти
not	(нот)	— не
gold	(ґоулд)	— золото
now	(нау)	— тепер
give	(гив)	— дати; дай, дайте
an	(ен)	— неозн. родівник (перед голосними)

one	(уАн)	— один
your	(йоа)	— ваш, твій; ваші, твої
trousers	(траузѐаз)	— штани

A Serious Case

Wife: "You look very pale, my dear."

Doctor: "I am worried about one of my patients."

Wife: "Is it a very serious case?"

Doctor: "Yes, he will not pay his bill!"

Words:

serious	(сіайѐз)	— важливий
case	(кейс)	— випадок
wife	(уайф)	— дружина
look	(льук)	— глядіти, виглядати
pale	(пейль)	— блідий
dear	(діа)	— дорогий, любий
worried	(уарид)	
about	(ебаут)	— про, через, відносно
is it	(из ит)	— чи це є
he will not	(гі уил нот)	— він не хоче
his	(гиз)	— його, свій
bill	(бил)	— рахунок

Our Children

Fred: "Only that little piece of cake for me?"

Mother: "That is not for you, it is for your sister."

Fred: "What?! All that for her!"

Words:

our	(ауѐа)	— наш, наша, наше; наші
children	(чільддрн)	— діти
little	(льйтл)	— малий
piece	(піс)	— кусник
cake	(кейк)	— паляниця, тісточко
for me	(фоа мі)	— для мене
mother	(мадзѐа)	— мати
it is	(ит из)	— це є
sister	(сістѐа)	— сестра
for her	(фоа гоа)	— для неї

In a Lonesome Street

"Excuse me, sir, did you see a policeman anywhere near?"

"No, sorry to say, I did not."

"Fine! Hand over your pocket-book!"

Words:

lonesome	(льоунсѐм)	— самотній, безлюдний
street	(стріт)	— вулиця
excuse me	(екск'юз мі)	— пробачте (мені)
did you see	(дид ю сі)	— чи ви бачили
policeman	(полісмен)	— поліцист
anywhere	(єниуєа)	— донебудь
near	(ніа)	— близько
sorry to say	(сОри ту сЕй)	— на жаль
I did not see	(ай дид нот сі)	— я не бачив
fine	(файн)	— прекрасно
hand over	(генд Оувѐа)	— передавати, віддати
pocket	(покит)	— кишень
book	(бук)	— книжка
pocket-book		— портфель

Ukrainian Magazine „Komar”, The Hedgehog, Weekly. — Authorization No. UNDP 222. — Publisher: J. Lycholit, Munich, Rosenheimerstrasse 46-a. — Printer: K. M. Lipp, Munich, Frühlingstr. 24. — Circul.: 4.000 copies.

NOVITIA TÜRME HARETLER